



၁၇၁

ปัจจุบันประเทศไทยมีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงจากประเทศเกษตรกรรมไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ทำให้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศมีอัตราการเจริญเติบโตที่สูงขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ หลากหลายประการ คือกิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายลดน้ำหนัก ภาวะเครียดจากลักษณะมากขึ้น อีกทั้งพฤติกรรมการบริโภคอาหารเริ่มเปลี่ยนไป โดยมีการบริโภคอาหารที่ให้พลังงานสูงในปริมาณมากขึ้น (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะเภสัชศาสตร์, 2533) เป็นเหตุผลสำคัญในการเกิดภาวะโภชนาการเกิน ซึ่งเป็นภาวะที่ร่างกายเก็บสะสมอาหารที่เหลือจากการนำไปใช้แต่ละวันอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดอาการแสดงออกของโรคต่างๆ ได้แก่ โรคไขมันในเลือดสูง โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจขาดเลือด และโรคเบาหวาน (กรมอนามัย, 2532) นอกจากนี้ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ทำให้คนมีอายุเฉลี่ยยืนยาวขึ้น ดังนั้นอัตราส่วนของประชากรสูงอายุจึงเพิ่มขึ้น ทำให้ปัญหาความเสื่อมลุพานเนื่องจากประชากรกลุ่มผู้สูงอายุมีมากขึ้น มีผลให้จำนวนของผู้ป่วยที่มีแนวโน้มเป็นโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคเส้นเลือดอุดตันเพิ่มขึ้น (วิลลู จวยลิก และ รุ่งรัตน์ แจ่มจันทร์, 2534) และจากการสำรวจถึงสาเหตุที่สำคัญของการตายของคนไทย พบว่าอัตราการตายของคนไทยตัวอย่างโรคหัวใจและโรคเกี่ยวกับเส้นเลือดอุดตันในอันดับที่หนึ่ง ทั้งสองมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ดังแสดงในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 อัตราคนไทยที่ตายด้วยสาเหตุที่สำคัญ (ต่อประชากร 100,000 คน)

พ.ศ. 2528-2532

สาเหตุการตาย	คน / ประชากร 100,000 คน				
	2528	2529	2530	2531	2532
โรคหัวใจ	36.4	37.4	42.7	44.5	49.5
มะเร็งทุกชนิด	27.0	27.9	31.5	33.5	36.5
อุบัติเหตุและการเป็นนิษ	28.9	24.8	26.1	30.2	33.1
การบาดเจ็บจากการฟ้าตัวตาย ถูกฟ้า ตายและอื่น ๆ	17.8	15.8	15.7	16.5	16.3
ความดันเลือดสูงและโรคหลอดเลือด ในสมอง	12.3	12.4	12.8	13.3	14.4
โรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน	13.5	13.4	14.1	9.4	14.0
ปอดอักเสบและโรคอื่นของปอด	9.7	8.4	9.5	10.1	11.1
วัณโรคทุกชนิด	10.3	9.8	10.2	8.2	7.6
ไฟอักเสบ กลุ่มอาการของไฟ ผิว	5.8	5.6	6.5	6.6	7.1
อัมพาตทุกชนิด	5.2	5.5	6.4	6.2	6.0
อื่นๆ	268.3	253.1	259.2	245.5	243.2
รวม	435.5	414.1	434.6	424.0	444.7

ที่มา : กองสถิติสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

จากการศึกษาทางการแพทย์พบว่า การได้รับไขมันและคอเลสเทอโรลในปริมาณมากเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับเลือดเลือดและโรคหัวใจ ประกอบกับในปี คศ. 1982 The National Academy of Science ได้รายงานว่า การให้สัตว์ทดลองบริโภคไขมันเพิ่มขึ้น มีผลให้สัตว์ทดลองเป็นมะเร็งมากขึ้น จึงได้มีการเสนอแนะให้ประชาชนลดการบริโภคอาหารที่มีไขมันสูง สำหรับแนวทางในการป้องกันหรือรักษาโรคเหล่านี้ทำได้โดยวิธีโภชนาบัญชี ซึ่งจะจำกัดการบริโภคไขมัน แต่อย่างไรก็ตามพบว่าอุปสรรคที่สำคัญในการทำโภชนาบัญชีคือ แพทย์ไม่สามารถควบคุมการบริโภคอาหารของผู้ป่วยได้ และผู้ป่วยมีข้อจำกัดในการเลือกบริโภคอาหารมาก ประกอบกับบุคลลส่วนใหญ่ไม่ยอมบริโภคอาหารทอด (วิลสัน จวยสิติ แล้ว รุ่งรัตน์ แจ่มจันทร์, 2534 ; Lawson, 1985 ; Ang, 1990) ซึ่งจาก การสำรวจพบว่า ประชากรไทยมีการรับประทานอาหารจำพวกไขมันเพิ่มขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 1.2 (กรมอนามัย, 2532)

ตารางที่ 1.2 ปริมาณการบริโภคไขมันและคาร์โบไฮเดรตของประชากรไทย  
(กรมอนามัย, 2532)

ชนิดของอาหาร	พ.ศ. 2503	พ.ศ. 2518	พ.ศ. 2529
ไขมัน (%)	9.0	13.4	21.8
คาร์โบไฮเดรต (%)	80.0	78.8	66.8

จากการสำรวจมาจึงเป็นที่ทราบแล้วว่า การบริโภคไขมันในปริมาณสูงนี้เป็นมูลเหตุของการเกิดโรคต่างๆ นักโภชนาการและนักวิทยาศาสตร์การอาหารจึงได้นำข้อมูลน้ำผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพซึ่งมีปริมาณไขมันและแคลอรี่ต่ำ เช่น การผลิตสารทดแทนไขมัน การใช้เซลลูโลสฟัฟ (powdered cellulose) เติมในส่วนประกอบอาหาร เพื่อลดการอmnามันในอาหารทอดและช่วยเพิ่มปริมาณไขอาหารในผลิตภัณฑ์ ซึ่งจากการวิจัยทางด้านรายนักวิทยา พบว่าการบริโภคไขอาหารมีส่วนล้มเหลวในการลดความเสี่ยงของการเกิดโรค

ต่างๆ เช่น มะเร็งลำไส้ใหญ่ ห้องผูก โรคหัวใจขาดเลือด โรคเบาหวาน และภาวะไขมันในเลือดสูง (Ang, 1990)

เนื่องจากประเทศไทยมีวัตถุเหลือใช้ทางการเกษตรจากการแปรรูปวัตถุคิบอาหารพื้นฐานมากมาย ได้แก่ กากอ้อย ฟางข้าว ชั้งวัตถุเหลือใช้เหล่านี้มีมูลค่าเพียงเล็กน้อย ประกอบกับสร้างปัญหาในการขนส่งมาก จึงควรคิดวิธีการในการเพิ่มมูลค่าของวัตถุเหลือใช้เหล่านี้ สำหรับภาคอ้อยนั้น การนำไปใช้ประโยชน์จะใช้ในลักษณะทำเป็นเชื้อเพลิง กำกระดัก หรือทำปุ๋ย (กองน้ำดูช์ประชาธิ, 2520) แต่จากการศึกษาองค์ประกอบของภาคอ้อย พบว่ามีเซลลูโลสเป็นองค์ประกอบประมาณ 38 % (Meade และ Chen, 1977) อีกทั้งในแต่ละปีประเทศไทยผลิตภาคอ้อยเป็นจำนวนหลายล้านตัน และมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแสดงในตารางที่ 1.3 (สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย, 2534) ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการนำภาคอ้อยมาใช้เป็นวัตถุคิบสำหรับผลิตเซลลูโลส เพื่อนำมาใช้ในการลดการอมน้ำมันในผลิตภัณฑ์อาหารหอค เนื่องจากมีการศึกษาพบว่าการเติมเซลลูโลส บางชนิดในแป้งชุบทอดและโคนตสามารถลดการอมน้ำมันในผลิตภัณฑ์ทั้งสองได้ (Ang, Miller และ Duham, 1990)

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.3 ปริมาณอาหารอ้อยที่ผลิตได้ในแต่ละปีของโรงงานน้ำตาล (หน่วย/ตัน)  
(สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย, 2534)

ปีการผลิต	อ้อย	กาแฟอ้อย
2523/24	18,651,657.878	4,756,171
2524/25	30,263,796.722	7,717,268
2525/26	23,916,343.727	6,098,668
2526/27	23,087,201.052	5,887,236
2527/28	25,053,100.971	6,388,542
2528/29	23,999,222.113	6,119,802
2529/30	24,440,950.882	6,232,442
2530/31	27,188,820.243	6,933,149
2531/32	32,666,993.649	9,350,083
2532/33	33,560,079.014	8,557,820

สำหรับโครงการวิจัยนี้จะเลือกทำผลิตภัณฑ์อาหาร 2 ชนิด คือ แป้งขบกอตและโคนด ซึ่งปัจจุบันผลิตภัณฑ์ทั้ง 2 ชนิด เป็นที่นิยมบริโภคมาก เนื่องจากให้ความสอดคล้องในการใช้ประกอบอาหารและความสอดคล้องในการบริโภคในลังคมไทย ดังจะเห็นได้จากการที่มีร้านอาหารประเภทโคนดและไก่ขุบแป้งกอตเปิดให้บริการมากขึ้น ซึ่งอาหารทั้ง 2 ชนิดนี้ เป็นอาหารที่ให้แคลอรี่และไขมันในปริมาณสูง เมื่อรับประทานในปริมาณมากทำให้มีการสละลายไขมัน อันเป็นสาเหตุของการเกิดโรคไขมันในเส้นเลือดและโรคหัวใจ แต่การสละลายไขมันจะทำให้เกิดโรคได้นั้น ใช้ระยะเวลาไม่สามารถเห็นผลปรากฏในทันที ทำให้ผู้บริโภคไม่ตระหนักรถึงอันตรายในข้อนี้ จึงเป็นภาระภัยที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคอหารของผู้บริโภค ดังนั้นจึงควรที่จะปรับปรุงคุณภาพอาหารประเภทนี้ โดยการลดปริมาณไขมันให้เหลืออยู่ในผลิตภัณฑ์น้อยลงซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้ผลิตสามารถทำได้

**การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ**

1. ศึกษาวิธีการเตรียมเชลลูโลสจากอาหารอ้อยและสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่ได้เปรียบเทียบกับเชลลูโลสทางการค้า
2. ศึกษานิดและปริมาณของเชลลูโลสที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการลดการอวน้ำมันในแป้งขบเค็มและโคนัต
3. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงภายในหลังการทอดของไก่ชุบแป้งทอดและโคนัตเมื่อเติมเชลลูโลสในส่วนผสม

**สำหรับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้ คือ**

1. เน้มูลค่าของวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร คือ กาอ้อย โดยนำมาผลิตเป็นไอยาหาร
2. เพิ่มไอยาหารและลดค่าพลังงานในผลิตภัณฑ์อาหารชุบแป้งทอดและโคนัต
3. ลดต้นทุน เนื่องจากลดปริมาณการใช้น้ำมันในการทอดแบบ deep fat frying

**ศูนย์วิทยบริพัทัย  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**